

at sådan er reglerne, sådan er det, at hvis man overgår fra enstemmighed til flertalsafgørelser f.eks. på det sociale område, så er det i forbindelse med en regeringskonference. Den er i gang nu. Den skal efter planen slutte i Nice til december. Så er det et resultat, der forelægges her i Folketinget, som Folketingets partier så skal vælge om man vil støtte eller det modsatte. Derefter kan der så være flertalsafgørelser f.eks. på socialområdet.

Det er derfor, det har været interessant at spørge partierne her i dag, om man agter at godkende den traktat, vi tror der kommer til december, med flertalsafgørelse. Og dér har vi forstået på det store flertal, der indtil nu har udtalt sig, at det vil man. Man vil ikke spørge befolkningen i Danmark. Man vil her i Folketinget med et flertal gennemføre flertalsbeslutninger på de områder, hvis det er en del af regeringskonferencens resultat. Det er jo soleklart. Så der er ingen tvivl på det område, og der er ingen grund til at lave hokusfokus ud af det. Det har været klart hele tiden.

Og så til hr. Claus Larsen-Jensen, der spørger, om forbeholdene skal bestå til evig tid. Alt så jeg ser ikke noget som helst behov for at afskaffe nogen af forbeholdene. det gør jeg ikke, og jeg ikke se noget, der skulle begrunde, at vi skulle gøre det.

Jeg mener f.eks. i forhold til den diskussion, der har været om, hvorvidt det retlige forbehold har noget at gøre med politisamarbejde eller flygtningepolitik, at uanset om det er det ene eller det andet, så mener vi, at vi i Danmark skal føre en selvstændig politik, også på flygtningeområdet, og derfor ønsker vi selvfølgelig ikke forbeholdet væk, fordi man nu siger, at det ikke har så meget med politisamarbejde at gøre, men at det lige pludselig har noget med flygtningepolitik at gøre, bare for at give et eksempel.

Og at euroen skulle være en succes – jamen det taler jo for sig selv, at hr. Claus Larsen-Jensen bliver ved med at stå og sige det. Hvis nu finansmarkederne bliver ved med at reagere, som de har gjort, hvor langt ned skal euroen så gå i forhold til stort set alle andre valutaer i verden, før hr. Claus Larsen-Jensen vil sige noget andet?

Til økonomiministeren vil jeg sige: Der er efter min opfattelse sket en fuldstændig ændring af den retorik, økonomiministeren bruger, fra marts og her til maj, og jeg tror, det skyldes, at der er et ændret billede af, hvordan befolkning-

gen vil stemme, og man har valgt, at nu kører man mere løs på de økonomiske konsekvenser, og det er det, der skal skræmme befolkningen til at stemme ja den 28. september.

Jeg håber, vi vender tilbage til marts . . .

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Ja, der er rødt lys. Så er det fru Mimi Jakobsen som ordfører.

Mimi Jakobsen (CD):

Nede på min yngstes skole har jeg lært, at man sådan meget groft sagt kan dele sådan en gruppe individer op i tre grupper.

Der er den første gruppe, der er bærende. Det er dem, der byder ind, kommer med forslag, byder sig til, leverer nogle ideer, dem, der deltager. Den næste gruppe er tilskuerne. Det er dem, der har planket den for at sidde oppe på stakittet og ser til, men de deltager ikke. Og den tredje gruppe er dem, der sidder ovre i hjørnet og spiller fedtspil og brokker sig over alle de andre.

Jeg skal ikke overføre billedet på deltagerne i denne debat, det er ikke det, der er mit ærinde, selv om det ikke er vanskeligt at genkende typerne, men jeg vil gerne sige, at det i virkeligheden jo er en af hovedgrundstenene i hele CD's engagement i det europæiske. Danmark skal være bærere, medbærere, deltagere, dem, der byder ind, dem, der kommer med alternativer, dem, der kan forholde sig positivt kritisk til ting, men som er med, hvor det foregår, og – i modsætning til ikke mindst Dansk Folkeparti – vil jeg understrege, ikke bare med, hvor det foregår, når det drejer sig om at rage fordele til sig til Danmark.

Enhver skal selvfølgelig varetage sit lands interesser, men det gælder også, når der skal bydes ind på, hvordan det Europa, som vi bor i og lever i hver eneste dag, skal udvikle sig. Det gælder også om at få tingene til at glide. Det gælder også om at hjælpe andre lande i en situation, hvor man kan se, at her er det nødvendigt at byde ind og få ordnet ting, så vi i fællesskab kan køre videre.

Det er CD's vision for det her, og det er en af de vigtigste grunde til, at vi også i denne situation varmt anbefaler og virkelig tror på, at der er langt større fordele ved et ja, end der er ved et nej.

Vores andet argument er spørgsmålet om Danmarks selvstændighed og frihed til at handle. Jeg har i løbet af dagen siddet og moret